

Verslag Ek Landelijke Ruiters in Aston le Walls Engeland, met vooraf de belevenissen met Kelvin Hilgeholt op het EK Moderne Vijfkamp in Medway, GB.

28, 29 en 30 juli 2011.

Wij vertrekken om 15.30 uur richting Calais, met een caravan volgeladen met van alles en nog wat. De fietsen en het materiaal om de ingang van de camping in te richten zijn afgelopen maandag al meegegeven aan Edith. Zij zal het meebrengen naar Engeland, de vrachtwagen kan dat nog wel erbij hebben. Om 20.10 uur arriveren we in Calais bij P en O, en kunnen als allerlaatste op de boot van 20.30 uur dus dat is een voorspoedig begin. In Dover duurt het wel heel lang voordat we van de boot kunnen, en een hele file van vrachtwagens en auto's staat te wachten om door de douane te mogen. We moeten op de M2, maar er staat al meteen een bord dat die weg is afgesloten, dat is minder. Via de M20 komen we een heel eind richting Londen, we moeten zijn in Medway, waar de Europese Kampioenschappen van de vijfkamp gehouden worden.

Fried geeft les aan Kelvin Hilgeholt, en hij is een deelnemer aan dat EK. Hij heeft op donderdag al een voorselectie gehad, en helaas heeft hij zich niet geselecteerd voor de finale op zaterdag. Vrijdagmorgen heeft hij nog gebeld, en gezegd dat hij het wel zou begrijpen als we niet zouden komen. Wij hebben echter alles gepland en geboekt, dus Medway, here we come!

We komen om 23.30 uur aan bij het hotel, Engelse tijd is het pas 22.30 uur, dus dat valt mee. De kamer is prima, en de volgende dag zijn we om 9.00 uur op het wedstrijdterrein van de vijfkamp. Kelvin zit echter nog te ontbijten in zijn hotel, samen met Melanie de fysio, en Mandy de coach. Wij schuiven daar aan, en hebben dan toch nog een ontbijt, dat was er in het hotel niet van gekomen.

We gaan daarna samen naar het wedstrijdterrein, Kelvin baalt nog steeds als een stekker dat hij het verbruikt heeft bij het schieten. Hij is er 's nachts echt ziek van geweest, en heeft wel 5 keer over moeten geven. Kop op jongen, er komen nog meer wedstrijden, en de kwalificatie voor de Olympische Spelen van 2012 komt nog wel! De wedstrijd is heel leuk om te volgen, en met de deskundige uitleg van Mandy en Kelvin, voor ons heel interessant. Als de wedstrijd na het schermen en het zwemmen toekomt aan het paardrijden, is het voor Mandy en het team ook weer heel interessant: met de uitleg van Fried over het parcours en de paarden is het voor hen ook weer heel veel nieuws. Ze hebben weer heel veel opgestoken, en Mandy probeert dat weer meteen in het voordeel van Kelvin om te buigen: Veel meten is weten, en dat is haar specialiteit: echt een vakvrouw die haar vak serieus neemt.

Na afloop gaan we samen eten in het hotel van Kelvin en zijn team, en nemen daarna afscheid. Kelvin vertrekt de volgende dag, en ook Mandy en Melanie gaan terug naar Nederland.

Wij gaan zondag weer naar het Medway Sports Center, de dames zijn vandaag in de race om Europees Kampioen te worden. Met name het paardrijden wil Fried daar zien, en het niveau is niet zo heel erg hoog. Het paardrijden zit niet bij iedereen in het bloed.

Zondagavond eten we in het hotel (Premier Inn), we hebben wel eens lekkerder gegeten....

Maandagmorgen vertrek richting Aston le Walls!

Maandag 1 augustus 2011.

De dag van de aankomst van alle deelnemers en paarden.

De paarden van de deelnemers worden vanmorgen om 6.00 uur door de de VWA dierenarts gekeurd. Deze keuring is bij Max Tuytelaars georganiseerd, dan kan er aansluitend doorgereisd worden naar Calais. De keuring is een formaliteit, maar ja de papieren moeten allemaal wel in orde zijn. De reis gaat dan naar Calais, waar ze op de boot (georganiseerd door Prime Champ) gaan naar Dover. De bootreis verloopt voorspoedig en de reis wordt in Engeland (aan de linkerkant!! van de weg) voortgezet. Rond 15.30 uur komt iedereen aan op het wedstrijdterrein. Wij zijn al om 13.30 uur gearriveerd, en de stallen staan klaar en stro en krullen liggen al te wachten.

Daarna volgt het elke keer weer terugkerende probleem: het inrichten van de camping! De organisatie heeft een klein gedeelte toegewezen, en het is een heel gepuzzel om iedereen een plek te geven. Na een paar uur (!!)

organiseren en heen en weer zetten, is het onder de leiding van Gert dan toch gelukt! Het is niet mogelijk gebleken om alle deelnemers bij elkaar te zetten, en Edith staat helaas niet helemaal bij de groep. Iedereen is toch tevreden, en na afloop drinken we er samen 1tje op.

Dinsdag 2 augustus.

Vandaag is een rustige dag, de paarden worden licht getraind. Vanmorgen om 10.00 uur was er een ingelaste briefing. De organisatie wil voordat de wedstrijd officieel van start zal gaan, toch al vast wat regels en indelingen bespreken. Het oefenterrein bij de manege mag niet zomaar vrij gebruikt worden, en de bodem op de rest van het terrein is nogal hard. De ruiters willen hier liever niet teveel op rijden, en de manege heeft 2 bakken met speciale ondergrond. Echter, de lessen en overige klanten van de manege hebben daar ook hun terrein, en de eigenaar heeft bij de organisatie aangekaart dat niet zomaar iedereen kan komen trainen!! De coaches van de deelnemende landen maken samen een indeling in de door de manege-eigenaar beschikbaar gestelde tijd, en het probleem is opgelost. De hoofdstelnummers en rugnummers voor de cross zijn voor de deelnemers, en voor Gert en Fried een overzicht van voorschriften en tijdsindeling van het toernooi.

Er wordt ontspannen getraind, en na afloop heeft iedereen een vrije, ontspannen dag. In het Holland Hinniken House zit iedereen bij elkaar om wat te eten en te drinken, de kleding wordt doorgesproken door de dames. De eigenaar van het door ons team gehuurde aggregaat komt nog even voorbij: de diesel is al voor 3/4 op, en we moeten bijvullen om stroom te kunnen houden. Gert kijkt even het contract na, hij dacht dat de diesel allinn was, maar helaas, die vlieger gaat niet op: het wordt (laten) bijvullen en afrekenen. Ook krijgen we de melding dat de aggregaat 's nachts niet mag draaien i.v.m. de geluidsoverlast. Jammer dat we dan geen stroom hebben, de koelkasten dicht houden (en de drank voor de avond dan, Gert?) en degene die vroeg op is mag dan weer opstarten, hoera!

Niels en Lieke komen om 19.00 uur (British time) aan op Stansted Airport. Ik heb me even verkeken, en dacht dat het 100 km was, maar het is 100 mijl. Even een rekenfoutje.... Ik vertrek op tijd, en kom om 18.30 uur aan op het vliegveld. Heel veel file door wegwerkzaamheden, en regen onderweg! Vliegtuig uit Weeze is om 18.53 uur geland zegt het bord, maar het duurt toch nog een half uur voor ze eindelijk aan komen lopen. Oranje jassen, goed te herkennen. Klagen al dat ze ver hebben moeten lopen, en de week moet nog beginnen. Om 21.45 uur zijn we weer terug op het terrein, en een broodje hamburger smaakt dan wel. De geplande BBQ wordt naar morgen doorgeschoven. Slapen doen ze nog even in de voortent, hun eigen tent wordt morgen opgezet.

In het kamp is het stukje voor de landenvoorstelling geoefend, en we hebben heel wat gemist! Iedereen is er zeker van: dit optreden gaat niemand meer overtreffen. De planning is om YMCA en de Dolly Dots te gaan imiteren, dus dat belooft wat! Een aantal mensen gaan nog naar de Belgen, die hebben volop muziek en het wordt een late (of was het vroege?) nacht.

Woensdag 3 augustus 2011.

Voor de briefing voor alle deelnemers die om 10.00 zal zijn, worden de paarden al gereden. Het gaat allemaal goed, ik heb het zelf niet gezien, wou even douchen, want iedereen had het er over dat het zo'n fijne douches waren, lekker warm water en een ruimte!! Ik had echter pech, het warme water was al allemaal op, dus een koude douche.....

Briefing was niet heel veel nieuws, de organisatie werd voorgesteld, en de laatste details werden doorgesproken. Aansluitend centraal koffie gedronken, en het team is om 11.30 uur voor het eerst de cross gaan verkennen. De reacties zijn positief: redelijk zware cross, niet al te technisch (bochtig of lijntjes) maar wel aan de maat gebouwd.

Na het verkennen worden de paarden vertroeteld en ingevlochten voor de 1e keuring die om 16.00 uur gepland staat. Alle paarden komen goed door de keuring, 1 paard van Engeland moet nog een keer in de holding box, maar krijgt naderhand toch groen licht, en is fit to compete. Na de keuring worden de teamfoto's gemaakt, van de paarden, van de dekens, van de jassen, van de broeken, met grooms enz... enz.... De meiden zijn blij met alle sponsoring die ze ontvangen hebben, en willen die gulle mensen en bedrijven ook passend bedanken. Een goed idee.

Om 18.00 uur is de briefing en loting van de deelnemende landen. In de 6tal proef is een kleine wijziging: het is niet een paardlengte achterwaarts, maar 3 passen. Niet heel erg schokkend, maar het heeft de aandacht. De loting: Engeland als 1e, 2e zijn de Belgen, Nederland heeft nummer 3, Oostenrijk 4 en als laatste en 5e de Duitse equipe.

Om 19.00 uur is de officiële opening, met een parade (te voet) van alle teams met de vlaggen. Oostenrijk is in klederdracht, de rest van de teams in teamkleding.

Het openingswoord door de voorzitter van de Engelse KNHS, en Sjef van Roover namens de organisatie neemt niet veel tijd in beslag, en het gaat in optocht naar de tent, waar een glas champagne of jus d'orange wordt geserveerd. Ook Engelse hapjes worden gepresenteerd, en het muziekgezelschap zorgt voor een vrolijk deuntje....

'S avonds is het rustig in het Belgische kamp, bij het verwisselen van een vat bier is iemand vergeten de koolzuurkraan dicht te draaien... Geen tapbier meer en dan is het gedaan toch???

Er zijn inmiddels al veel Nederlandse en Belgische supporters gearriveerd en het is gezellig kletsen die avond. Er wordt een nieuw publicatiebord geïntroduceerd: de vrachtwagen van Judith heeft van die mooie rubber tussenschotten waar met krijt heel goed op geschreven kan worden.....

Donderdag 4 augustus 2011.

Om 9.30 uur komen alle dames deelnemers samen met Gert, Fried en Emile bij elkaar in de tent, om de laatste puntjes op de i te zetten met de zestalproef. Geen nieuwe dingen die ter sprake komen, maar er wordt (nu pas) meer over nagedacht en gediscussieerd.

Hierna worden de paarden weer vertroeteld en ingevlochten, de dames staan er picobello op. Om 11 uur zal de afdelingsdressuur beginnen, en voor die tijd zal er nog een team "ginea pig" rijden, om de jury op 1 lijn te krijgen. De rijtijd is heel ruim ingedeeld, per land zijn 20 minuten gereserveerd, en het is tussendoor wachten op de volgende.

Engeland bijt de spits af met een proef die gezien mag worden, een klein beetje spanning bij 1 paard in de galop maar verder een goede proef. Dan volgen de Belgen, een strakke proef met mooie afstanden, goed gericht en individueel geen opvallers. Goed gereden. Dan volgen de Nederlandse dames, een gedurfd tempo met mooie dingen, maar ook minder mooie afstanden, en een beetje spanning tijdens de proef. Niet op de top van hun kunnen gereden, we zullen zien. Dan volgt Oostenrijk met een weinig opvallende proef, individuele mindere combinaties, het geheel is een beetje rommelig. Dan Duitsland, een brave proef met weinig hoogtepunten, het tempo te laag, wel

goed op elkaar gericht, maar ze hebben wel eens beter en spectaculairder gereden. De meningen zijn zoals meestal verdeeld, en we wachten het oordeel van de jury af.....

Een tegenvaller, en een beetje een rare uitslag na de 6tallen:

1 Duitsland, 2 België, 3 Engeland, 4 Oostenrijk en 5e pas Nederland. Niet verwacht, maar ja de jury beslist. Achteraf werd duidelijk dat de jury echt op de afstanden heeft gejureerd, en daar is het dus voor ons fout gegaan.

Kop op, de volgende onderdelen moeten we gewoon vlammen, een gewaarschuwd mens telt voor 2. Een beetje een downstemming in het kamp, en tijdens de lunch word er nog gediscussieerd, van dit, en als we dat.... maar dat is voorbij.

Na de middag heeft iedereen een beetje vakantie, de cross wordt nog eens goed verkend, een enkeling wil nog springen, tot vanavond 20.00 uur dan zal in de grote tent op het hoofdterrein de nations quiz worden gehouden, inhoud nog niet bekend, we laten ons verrassen.

De Nations Quiz was dus letterlijk zoals het woord het zegt: Een lijst met 50 vragen die ieder land moest beantwoorden, en daarna na laten kijken door een collega land. De Nederlanders waren hier goed in: een 2e plaats voor het team van Simone, de Engelsen waren de winnaar (met een beetje help van de speaker).

Van een feestje bouwen heeft de organisatie nog niet zoveel kaas gegeten: er was totaal geen drank beschikbaar in de tent, nog niet eens een glaasje fris. Buiten stond een wagen die drank verkocht, en daar hebben we na afloop wat gedronken. Dan maar naar onze eigen bar in het kamp: daar werd het nog heel gezellig, met alle nieuwkomers en de al langer aanwezigen onder elkaar. Morgen de individuele dressuur, vanaf 10.00 uur gaat de eerste deelnemer van start.

Vrijdag 5 augustus 2011.

Vandaag de individuele dressuur: Judith wil graag van tevoren nog even rijden, en ze starten al om 8.00 uur op het voorterrein. Het programma is over de gehele dag verdeeld, van 10.00 tot 16.30 uur. De Nederlandse dames gaan niet "als een speer", jammer, de prestaties vallen niet mee, niemand overtreft zichzelf. Teveel foutjes, de zenuwen spelen toch wel een rol. De Duitsers en de Belgen, maar vooral ook de Engelsen zetten goede proeven neer.

Het weer is vandaag wel prima, de zon laat zich geregeld zien, en het windje zorgt voor een lekkere temperatuur.

Zaterdag 6 augustus 2011.

Vandaag is de dag van de cross, het weer is prima, de temperatuur is niet te hoog, en het waait lekker. Om 10.00 uur is er in de tent een bijeenkomst voor alle deelnemers met de grooms. Emile vertelt dat ze goed moeten koelen na de cross, per paard 2 emmers water klaar hebben staan, dan water over het paard gieten, rondje stappen, met het zweetmes het water verwijderen en dan weer opnieuw water erover. Dit een paar keer herhalen, tot het paard zelf aangeeft dat hij genoeg gekoeld is.

Iedereen gaat vol goede moed naar de stallen om voor te bereiden voor de cross, Gert, Fried en Emile staan in contact via een walkie talkie, om de contacten zo kort mogelijk te houden. De allereerste Engelse combinatie gaat op hindernis 10 in de fout, en het paard moet na een hele lange onderbreking worden afgevoerd met de trailer. Na afloop was er sprake van een gebroken been. De 2e deelnemer was hierdoor natuurlijk heel lang opgehouden, en kwam niet lekker meer in de wedstrijd. Judith moest als nummer 3 als 1e Nederlandse van start, en ging goed tot aan het water: daar kreeg ze een grote afstand op de 1e en jammer genoeg een val na de in-uit het water in. Whitestone heeft zich geblesseerd aan zijn knie, en de wond werd ter plekke goed verbonden. Emile heeft bij de stallen het been onderzocht en het verder zo goed als het ging verzorgd en verbonden. Simone (Willems) moest als 2e en zij ging rond als een speer, heel even in onbalans op het water, maar ze bleven op de been en finishten met een paar tijdfouten. Edith was de volgende, en zij begon goed, maar helaas op hindernis 5, een afsprongetje, landde

Ukkepek te ver naar beneden, en Edith raakt uit balans, een galopsprong verder valt ze alsnog. De volgende is Anouk, en zij gaat ook als een speer tot aan het water, en het resulteert ook in een val: op dezelfde hindernis als Judith. Prestige Z heeft zich niet geblesseerd, en kan mee naar de stallen. Simonne (Tuytelaars) is de volgende (voor Nederland individuele) deelnemer. Zij start al met een weigering op hindernis 1, dat geeft de burger geen goede moed. Gelukkig doet ze het verder naar behoren, alleen op hindernis 13 landt Tip Top bijna onderaan de afsprong, en het smalletje daarachter kunnen ze dan niet meer halen. Met een heleboel tijdfouten komt ze wel aan de finish. Dan moet Jenny de cross in: Misty Brown heeft bij hindernis 3 al een meningsverschil met Jenny, en hindernis 4 nog 2 keer: uitsluiting na 3 weigeringen. Als laatste starter gaat Renske van start, zij doet wat van haar verwacht wordt en gaat goed door de cross, na alle uitvallers is dit wel een opsteker. Het team is inmiddels al uit de wedstrijd: 4 deelnemers tellen voor de uitslag, en er zijn er al 4 uit, dat komt dus nooit meer goed.

Emile heeft na de wedstrijd nog de paarden op laten draven, en het lijkt allemaal goed. Helaas heeft Catwood Toy Toy van Simone een wond bij de sporen, en zij wordt uit de wedstrijd gehaald. Emile dient nog protest in, de organisatie had de veterinaire er bij moeten roepen en dat is niet gebeurd. Er wordt afgesproken dat het zondagmorgen weer bekeken zal worden, maar helaas: de organisatie roept Gert een kwartier later bij de tent bij de stallen, en hij krijgt alsnog het bericht van uitsluiting. Helaas. Iedereen is zwaar teleurgesteld, dit was niet volgens planning, en de voorbereiding waren allemaal heel hoopgevend, het heeft echt niet zo mogen zijn.

Vanavond is de Nations got Talent avond, de avond van de voorstelling van de teams. Er zijn helaas veel te weinig stoelen en tafels beschikbaar, de ruiters hebben een bon gekregen om deel te nemen aan een lopend buffet, de rest kan een bonnetje hiervoor kopen. De Oostenrijkers komen naar de tent, maar maken weer rechtsomkeert: ze voelen zich niet welkom als er nog geen plaats is om te zitten. Zij haken af met de teamvoorstelling, en gaan terug naar hun kamp. De rest van de landen hebben een leuke act, de Belgen breken de tent af, en de Nederlandse voorstelling als politie en oranje dames komt goed over. De jury beslist dat de Belgen en de Engelsen een dans-off moeten doen om de beslissing te brengen. De 2 beste dansers moeten nog een voorstelling geven, echter nog geen uitslag. De chef d'équipes moeten de beslissing forceren: Engeland wint, en dat is ook de bedoeling van de jury geweest. Het feest is dan in de tent meteen afgelopen, in de tent in het Belgische kamp wordt het voortgezet.

Zondag 7 augustus 2011.

De paarden worden al vroeg opgedraafd, en de paarden van Renske en Simonne blijken allebei niet helemaal goed te zijn. Emile doet nog wat binnen zijn mogelijkheden ligt, maar voor Sunny Girl van Renske valt helaas het doek: ze blijkt niet goed genoeg op te knappen om deel te nemen aan de keuring. Tip Top van Simonne gaat goed, en zij mogen als enige Nederlanders deelnemen aan het springen. Alle andere teams hebben wel 4 deelnemers rond, en het landenklassement veranderd niets door de keuring. De Engelsen blijven aan kop, de Belgen volgen op korte afstand, en de Oostenrijkers volgen daar weer kort achter. Het springen zal toch als laatste onderdeel heel bepalend worden.

Er heerst een down stemming in het kamp, iedereen is van slag omdat het gehele team uit de wedstrijd ligt, tranen en teleurstelling... Dit hebben we nog niet eerder meegemaakt.

Om 13.00 uur zal het springen gaan beginnen, en Simonne en Tip Tip moeten als 1e van start. Samen zetten ze een prima rondje neer, en iedereen is blij dat er dan toch nog 1 Nederlander de wedstrijd heeft uitgereden.

De groep heeft met elkaar afgesproken dat we op maandagmorgen vroeg zullen vertrekken, echter Judith moet op maandagmorgen al weer aan het werk. Zij pakt samen met haar team alles in, en vertrekt zondagmiddag nog richting Dover. De anderen spreken met elkaar af dat ze in een pub in de buurt samen gaan eten. Er is gereserveerd..... Echter als we met de hele groep binnen vallen, is de eigenaar helemaal overstuurd. Stoelen en tafels worden verschoven, en we moeten in groepjes bestellen anders kan hij het niet meer overzien. Hij en zijn team raken lichtelijk overspannen, en niet iedereen is even tevreden over de afloop. We hebben dan toch een keer in een Engelse pub gegeten, en laat dat nu net de pub zijn waar Leo en Jo Tacken hebben overnacht tijdens de kampioenschappen.

Maandag 8 augustus 2011

In alle vroegte worden de paarden en de caravans ingeladen, en gaat het richting de boot. Helaas hebben wij bij een andere maatschappij geboekt als de deelnemers, en we treffen elkaar niet meer in Dover. Wij rijden met de caravan de vrachtwagens met de paarden voorbij die op een andere baan staan voorgesorteerd. We kunnen meteen weer aan boord, de paardenwagens moeten nog alle papieren in orde maken, maar kunnen ongeveer een uur later ook ingeladen worden. Iedereen reist voorspoedig, en ondanks de files is iedereen in de loop van de maandag veilig thuisgekomen.

Het was een heel gezellig en leerzaam EK, helaas zonder (goede) resultaten, maar toch leek iedereen blij dat ze mee zijn geweest, en kijken al weer uit naar een volgende keer. Allemaal heel erg bedankt voor de fijne tijd, en blijven oefenen.....